

NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

Tweede kamer

Dossier : TB-0354-2025 (TAG – 813 – S. Oudenaarde OUD/21 - 22/0111/TU)

In de zaak van:

mr. X, advocaat,

aanwezig en bijgestaan door mr. Y, advocaat

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep de volgende beslissing.

1. Ten laste gelegde feiten

Bij aangetekende brief van 4 juli 2024, betekend aan Mr. X, werd deze door de Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de ordes van het rechtsgebied Gent opgeroepen om te verschijnen voor deze tuchtraad wegens de volgende feiten, omschreven als een inbreuk op de eer van de Orde van Advocaten en op de beginselen van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (artikel 455, 456 Gerechtelijk Wetboek en artikel 1 van de Codex Deontologie voor Advocaten):

“... de weerhouden betichting witwassen (tenlastelegging E.2), met name de feiten die in het arrest van het Hof van Beroep te Gent in datum van (datum), alsook in het arrest van het Hof van Beroep te Brussel in datum van (datum)(in navolging van het arrest van het Hof van Cassatie in datum van (datum)), lastens haar bewezen werd verklaard, waarbij de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen, niet werden gerespecteerd (artikel 455 Ger. W.).

Deze tenlastelegging luidde als volgt

E.2. te Oudenaarde en/of elders in het Rijk, in de periode van 7 augustus 2013 tot en met 7 oktober 2013, bij inbreuk op artikel 505, eerste lid, 2° Sw., zaken bedoeld in artikel 42, 3° namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en

waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te kopen, ruilen of om niet ontvangen, bezitten, bewaren of beheren, ofschoon zij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen, de oorsprong van die zaken kende of moet kennen, namelijk door:

“een geldsom ten bedrage van 47500,00 die illegaal was onttrokken aan de NV L, BVBA A en de NV K, zijnde vennootschappen waarvan B bestuurder/ zaakvoerder in feite en/of in rechte was te ontvangen, te bewaren en te beheren op de derdenrekening (...) op naam van X na overschrijving van de rekening (...) met mededeling "B in bewaring ".

Zowel door het Hof van Beroep te Gent als door het Hof van Beroep te Brussel werd de tenlastelegging E.2. (witwassen) in hoofde van Mr. X bewezen verklaard, Zij werd door het Hof van Beroep te Brussel voor deze feiten veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden en een geldboete van 6.000 euro met uitstel van 3 jaar. Daarnaast werd haar een bestuursverbod van 5 jaar opgelegd en werd er een bedrag van 92.182,06 euro verbeurd verklaard.

In het bijzonder de omstandigheid dat zij haar mogelijkheid als advocaat om een derdenrekening aan te houden misbruikte om gelden te kunnen witwassen is volgens het Hof verwerpelijk en laakbaar.

Het Hof motiveert verder als volgt: " .. de handelswijze van de beklaagde getuigt van ten manifest oneerlijke ingesteldheid. Zij ondermijnde met haar wederrechtelijk optreden het economisch leven. Haar wederrechtelijk handelen ken geenszins worden getolereerd en moet streng worden beteugeld."

Deze feiten worden u ten laste gelegd als een inbreuk op de eer van de Orde van Advocaten en op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en die een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen."

De ten laste gelegde tuchtfacten betreffen derhalve dezelfde die aanleiding hebben gegeven tot het arrest van het hof van beroep te Gent van (datum), het arrest van het Hof van Cassatie van (datum) (dat inzake de tenlastelegging E.2. aan mr. X het arrest van het hof van beroep te Gent verbrak, en de zaak verwees naar het hof van beroep te Brussel) en het arrest van het hof van beroep te Brussel van (datum), waarbij, uiteindelijk, het aan mr. X ten laste gelegde feit E.2. in hoofde van mr. X bewezen is verklaard (meer bepaald dat arrest van het hof van beroep te Brussel) en zij veroordeeld werd tot de in de tenlastelegging E.2. hierboven genoemde straffen en maatregelen.

Bestreden beslissing en hoger beroep

De tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep Gent, eerste kamer, heeft op 17 september 2025, na tegenspraak, de tuchtvervolgung ontvankelijk verklaard, de tenlaste gelegde feiten bewezen verklaard en heeft aan mr. X de sanctionering van de schrapping opgelegd.

Tegen deze beslissing heeft Mr. X op grond van artikel 463, eerste lid Gerechtelijk Wetboek zowel bij aangetekende brief op 30 september 2025 afgegeven aan de diensten van De Post,

als bij aangetekende brief op 3 oktober 2025 afgegeven (in dezelfde bewoordingen) hoger beroep ingesteld. De eerste versie van het hoger beroep kwam toe bij de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten (verder “TB”) op 2 oktober 2025, de tweede op 6 oktober 2025.

Het hoger beroep is derhalve tijdig (gezien de tweede verzending van het hoger beroep in dezelfde bewoordingen beschouwd moet worden als een kopie van het reeds tijdig ingediend eerste hoger beroep).

De bestreden beslissing motiveert de opgelegde sanctionering samengevat als volgt:

- de tuchtvordering is niet verjaard; zij steunt op de strafrechtelijke veroordeling voor de strafrechtelijk aan mr. X ten laste gelegde feiten en niet op de feiten die tijdens het gerechtelijk onderzoek dat daaraan vooraf ging in 2013 aan de stafhouder zijn gemeld; de verjaring van de tuchtvordering is niet bereikt en deze is ontvankelijk ingesteld;
- de tuchtvordering zelf is tijdig ingesteld aangezien de bevoegde stafhouder op 10 februari 2022 kennis nam van de brief van het Parket-Generaal te Gent van (februari) 2022 inzake de strafrechtelijke vervolging van mr. X, gevolgd door nog een brief van (januari) 2023; het tuchtonderzoek is geopend bij aangetekende brief aan mr. X van 8 februari 2023, wat binnen de termijn van 12 maanden is als voorzien in artikel 474 Ger.W.;
- de overschrijding van de redelijke termijn als voorzien in art. 6 EVRM is niet voorhanden en niet bewezen;
- de feiten zijn bewezen door het niet verbroken deel van het arrest van het hof van beroep te Gent van (datum) en het arrest van het hof van beroep te Brussel van (datum) en dit gezien haar veroordeling voor die feiten;
- de tuchtfeiten zijn dus eveneens bewezen.

Middelen van mr. X

Ter onderbouwing van haar hoger beroep voert mr. X de volgende middelen aan :

- feitelijk: dat zij een turbulent huwelijk achter de rug heeft, waarna zij in 2006 scheidde en dat haar betrokkenheid bij de feiten, vanaf 2012, zijn oorzaak vindt in het gegeven dat haar echtgenoot, mede-beklaagde in de strafzaak, haar in die feiten betrokken heeft; dat zij het bedrag van de haar opgelegde strafrechtelijke verbeurdverklaring geheel betaald heeft;
- dat de tuchtvordering krachtens artikel 474 Ger. W. verjaard is; dat zij niet op gang gebracht is binnen de twaalf maanden te rekenen van de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om de tuchtprocedure op gang te brengen; dat die autoriteit de stafhouder van de Orde van advocaten van de balie Oudenaarde is, die op (datum in 2013) aanwezig was uit hoofde van zijn hoedanigheid bij een huiszoeking in het kantoor van mr. X in het kader van het gerechtelijk onderzoek; dat daarbij de feiten van de tenlastelegging hem bekend werden; dat dit nog blijkt uit andere onderzoeksdaden meer bepaald het verhoor

van 8 oktober 2014 van deze stafhouder en, daarvoor, de eigen brief van mr. X aan hem van 8 januari 2014 waarin zij verrichtingen op haar derdenrekening uitlegde, die zich vereenzelvigen met de feiten van de tenlastelegging E.2; de kennisgeving aan haar van de aanvang van een tuchtvervolgning bij mailbericht aan haar van 8 februari 2023 situeert zich buiten de voornoemde verjaringstermijn;

- in ondergeschikte orde betwist mr. X het bewijs van de tuchtfeiten; zij heeft zich geen gelden toegeëigend; zij heeft in het stellen van de geïssueerde verrichtingen geen opzet gehad ze te onttrekken aan vennootschapsvermogens of ze wit te wassen; zij kon als advocaat niet inschatten welke oorsprong de gelden hadden die haar door haar cliënt werden toevertrouwd en dit ondanks de veroordeling voor de tenlastelegging E.2. door het arrest van het hof van beroep te Brussel; de tuchtrechtelijke autoriteiten en rechtscollages kunnen dat opzet opnieuw beoordelen; zij vraagt de vrijspraak;

- in uiterst ondergeschikte orde vordert zij de vervallenverklaring van de tuchtvordering wegens de overschrijding van de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 EVRM en dit vermits de bevoegde stafhouder al vanaf 8 januari 2014 door haar brief op de hoogte werd gesteld van de feiten inzake de bewegingen op de derdenrekening die de basis zijn voor de strafrechtelijke veroordeling en de nu tegen haar gevoerde tuchtvordering;

- in nog meer ondergeschikte orde vordert zij een milde toepassing van de tuchtsanctionering.

Beoordeling

Al dan niet verjaring van de tuchtvordering

Krachtens artikel 474 Ger.W. verjaart de tuchtvordering na verloop van twaalf maanden te rekenen van de kennisneming van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om de tuchtprocedure op gang te brengen. Indien binnen die termijn de tuchtprocedure niet is ingesteld, is de verjaring van de tuchtvordering verkregen.

Ter bepaling van de vraag of de verjaring bedoeld in artikel 474 Ger.W. begint te lopen, moet ten genoegen van recht zijn aangetoond dat in hoofde van de bevoegde tuchtrechtelijke autoriteit sprake is van een kennisneming van de feiten als bedoeld in artikel 474 Ger.W., dit wil zeggen in voldoende detail, opdat die zich rekenschap kan geven van de noodzaak een tuchtrechtelijk onderzoek te starten.

Na onderzoek van het geheel der voorliggende gegevens en stukken blijkt de verjaring van de tuchtvordering in deze zaak ten genoegen van recht bewezen.

De aanhangige tuchtvordering vereenzelvigt zich wat de ten laste gelegde feiten betreft met die van de hoger bedoelde tenlastelegging E.2. op strafrechtelijk gebied, die bewezen zijn verklaard in hoofde van mr. X door het arrest van het hof van beroep te Brussel van (datum) (en waarvan niet blijkt of bewezen wordt dat dat arrest niet in kracht van gewijsde is gegaan).

Het staat vast dat aan die veroordeling een gerechtelijk onderzoek is voorafgegaan. Dat spitste zich klaarblijkelijk toe op het storten op de derdenrekening van mr. X van een som van € 47.500,00, waarvan in het strafrechtelijk onderzoek al de verdenking voorlag dat zij onttrokken was aan de in de tenlastelegging E.2. bedoelde vennootschappen. In het tussenarrest van het hof van beroep van Brussel van (datum in) 2023 zet het dienaangaande het standpunt van mr. X uiteen, te weten dat het ging om een deel van een som van € 153.167,70, afkomstig van het notariskantoor C, en dan op (datum in) 2013 op de bedrijfsrekening van de NV L gestort na de verkoop van een onroerend goed, gestort op haar derdenrekening om schuldeisers van de vennootschap in het kader van een zogenaamde WCO-regeling op instructie van de heer B te betalen. In het arrest van hetzelfde hof van (datum) stelt het vast dat de storting op de derdenrekening gebeurde met de melding “B in bewaring”.

De tenlastelegging E.2. en het daarin bedoeld verwijt dat mr. X het erin bedoelde witwasmisdrijf pleegde, door een geldsom op de derdenrekening te houden, blijkt het voorwerp te zijn geweest van het gerechtelijk onderzoek, waarin ingevolge een bevel tot huiszoeking “in aanwezigheid van de stafhouder van de balie Oudenaarde” van (datum in) 2013 (stuk 7 van mr. X), op (datum) in aanwezigheid van de stafhouder E in het advocatenkantoor van mr. X een huiszoeking is gehouden. De in onderzoek gestelde feiten waarvoor de huiszoeking is bevolen betreffen “witwassen”. Daarbij werden bestanden inzake “D” en “A” op een USB-stick geplaatst en later in aanwezigheid van deze stafhouder onderzocht op mogelijke onterechte schendingen van het beroepsgeheim van mr. X (stuk 8 mr. X). Op grond van die gegevens kan worden aangenomen dat deze stafhouder door zijn aanwezigheid in het kader van een huiszoeking inzake onder meer “witwassen”, toegespitst op verrichtingen betreffende minstens één vennootschap ook genoemd in de al genoemde tenlastelegging E.2., kennis nam van mogelijke tuchtfeiten in hoofde van mr. X. Dit is met zekerheid het geval vanaf de kennisneming door deze van haar brief van 8 januari 2014 gericht aan hem, die ruim rekening gehouden met de noodzaak van verzending en aankomst ervan, geacht moet worden vanaf 12 januari 2014 de stafhouder op de hoogte te hebben gebracht van bewegingen op de derdenrekening van mr. X die precies de feiten zijn die bedoeld zijn in de tenlastelegging E.2. en nu aanhangige tuchtvordering (stuk 4.A. van mr. X). In die brief zet mr. X zeer gedetailleerd de verrichtingen op de derdenrekening uiteen die het voorwerp uitmaken van de veroordeling voor de feiten van tenlastelegging E.2. en dus, nu ook die van de tuchtvordering.

Het is het geheel niet vol te houden te stellen dat een stafhouder, die uitgenodigd wordt ter bijwoning van een huiszoeking in een advocatenkantoor van een advocaat, ter bewaring van het beroepsgeheim van derden, inzake een feitengeheel van onder meer mogelijk “witwassen” en “misbruik van vennootschapsgoederen”, die daar klaarblijkelijk op de hoogte wordt gebracht van mogelijke strafrechtelijke feiten inzake geldbewegingen op een derdenrekening inzake verrichtingen tussen vennootschappen door de betrokken advocaat zelf, dan voorlopig

gekwalficeerd als valsheden, misbruik van vennootschapsgoederen, oplichting en witwassen (zie kwalificatie in beschikking tot huiszoeking stuk 7 voorgelegd door mr. X), en die enkele weken later door de betrokken advocaat in wiens kantoor de huiszoeking gebeurde, de uiteenzetting krijgt van concrete bewegingen op haar derdenrekening (meer bepaald door de brief van mr. X van 8 januari 2014), niet voldoende, en met voldoende kennis van details, op de hoogte zou zijn van feiten die mogelijk tuchtrechtelijke feiten uitmaken, wat een kennisneming is “van de feiten door de tuchtrechtelijke autoriteit die bevoegd is om die procedure op gang te brengen” in de zin van artikel 474 Ger.W..

Vermits in ieder geval vanaf de hoger bedoelde datum van 12 januari 2014 (en zoniet al vanaf de voormelde huiszoeking) twaalf maanden verstreken zijn als bedoeld in artikel 474 Ger.W., is de thans ingestelde tuchtvordering bij brief gericht aan mr. X op 8 februari 2023, verjaard, want dus pas ingesteld (ver) voorbij de voornoemde termijn.

Onterecht stelde de bestreden beslissing niet de verjaring van de tuchtvordering vast.

Mr. X blijkt uiteindelijk te zijn veroordeeld voor het witwassen van de bedragen (gehouden op haar derdenrekening ter “bewaring” als bedoeld in art. 505 SW) die het voorwerp uitmaakten van het gerechtelijk onderzoek, en dit voor feiten al bekend aan de stafhouder, minstens wat de materialiteit ervan betreft, van bij de voornoemde huiszoeking (zij het dan nog niet geheel klaar omlijnd, reden waarom een huiszoeking klaarblijkelijk ook is gebeurd) en die vervolgens door haar gedetailleerd beschreven zijn in haar brief aan de stafhouder van 8 januari 2014, doch waarbij deze klaarblijkelijk verkoos niet in de zin bedoeld in artikel 474 Ger.W. tijdig te reageren ter vrijwaring van de inbreuk op de eer van de Orde van Advocaten en de beginselen van de waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid nu bedoeld in de tuchtvordering, door minstens een onderzoek op te starten naar de achterliggende omstandigheden van en beweegredenen voor dergelijke geldbewegingen die strafrechtelijk verdacht worden als deel uitmakend van een feitengeheel van valsheden, oplichting en witwassen in het kader van het beheer van vennootschappen.

De tuchtvordering is verjaard. De bestreden beslissing moet gewijzigd worden.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

4. Beslissing

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,

beslissend na tegenspraak,

verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond,

doet de bestreden beslissing teniet,

verklaart de tuchtvordering voor de ten laste gelegde tuchtfeiten verjaard in toepassing van artikel 474 Ger. W. en de tuchtvordering voor deze vervallen wegens deze verjaring,

Aldus gewezen door de tweede kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Philippe De Jaegere, Lutgart Gillis, Koen Lips en Dirk Peeters, assessoren,

Assessor Koen Lips bevindt zich in de onmogelijkheid om deze beslissing te ondertekenen zodat de uitspraak met toepassing van artikel 785, 1^e lid van het Gerechtelijk Wetboek, ondertekend wordt door de assessoren Philippe De Jaegere, Lutgart Gillis en Dirk Peeters, de secretaris en de voorzitter.

Uitgesproken in openbare zitting van 14 januari 2026, in aanwezigheid van Pim Vanwalleghem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Dirk Peeters

Lutgart GillisPhilippe

De

Jaegere

Ludwig Evens

Caroline Vanderkerken